

lige. Jeg kan godt forstaae, at den høitærede Kultusminister ikke nu vil gaae ind paa det Forslag, som gaaer ud paa, at man skulde kunne indskrænke sig til at indberette, hvem man vil have til Kirkefanger, medens der ikke vil være nogen Alempe forbundet med den Bestemmelse, som indeholdes i Lovforslaget. — Kun endnu een Bemærkning skal jeg tillade mig at rette til det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod). Alt, hvad han anførte om Bugenhagen, og om, hvad der iøvrigt laa saa langt tilbage, er ganske vist historisk rigtig, men det er en historisk Kjendsgjerning, at Den, der hos os foretager Præsteordinationen, er Biskoppen, naar ikke ganske særlige Forhold medføre, at han ikke kan gjøre det. Jeg skal imidlertid ikke opholde det høitærede Thing med at vejlede den ærede Rigsdagsmand i de Lovbestemmelser, som, hvis han havde kjendt dem, vilde have afholdt ham fra at gjøre de Bemærkninger, han gjorde.

Fermannsen: Det Lovforslag, som her ligger for til 2den Behandling, er, som en af Forslagsstillerne idag har bemærket, saaledes som han og hans Medforslagsstillere have forelagt det, et meget maadeholdent og beskedent Forslag, og det forekom mig at gaae saa vidt i Indrømmelser til det Bestaaende, og Indskrænkninger med Hensyn til den Frihed, som attraaes, at jeg, som tidligere har været med at bringe Forslag frem om et friere Forhold i den danske Folkkirke, nødigt har villet gaae med dem deri. Jeg har kun fundet mig deri af Hensyn til, at de og mange Andre med dem anfaae det, som er bragt i Forslag, for at være, hvad der for Diebliffet var tjenligt og gennemførligt. Paa Grund af denne min Stilling til Forslaget agtede jeg aldeles stiltiende at stemme for det, idet jeg ventede, at det vilde blive, hvad der er paatænt dermed, et lille Fremskridt i Retning af et friere Menighedslivs Udvikling i Folketirken, men efterat det Forslag er kommet frem fra Udvalgets Fleertal, som her staaer under Nr. 3, kan jeg ikke tie længere, naaget det virkelig er mig piinligt at tale imod det, thi det Forslag, som her ligger for, vil, efter min Overbeviisning, gjøre Loven aldeles ubrugelig, og dog er det

kommet frem fra Mænd, som ikke ere Frihedens Modstandere, men som, det erkjender jeg, netop have udtalt sig saa varmt og godt for Friheden, der her tilsigtes, som man vel kan ønske. Jeg skal tilviise ikke glemme, hvad der med Hensyn til den kirkelige Frihed skyldes det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), som allerede for lang Tid tilbage, medens han selv stod for Kirkestyrelsen, har gjort et bethdningsfuldt Skridt til Gjennemførelse af Troesfrihedens Tanke, som den er nedlagt i Grundloven, og som baade har virket og vil vedblive at virke til Velsigelse. Han har ogsaa under Sagens 1ste Behandling i sit i alle Maader fortrinlige Foredrag godtgjort, at hans Sindelag endnu er det samme. Jeg skal ikke glemme — og det vil sandelig ingen Ven af Troeslivet og Troesfriheden i Landet — det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Rbhvs. 7de Valgkreds (Casse), der udmærkede sig ligemeget ved Snderlighedens Varme som ved Tankens Rigdom, Fyldighed og Klarhed, og som havde saamegen større Betydning, som det kom fra en Mand, der er graaet som en tro og kyndig Lovens Tjener, baade under den tidligere og den bestaaende Samsundsordning. Men saameget desto mere smerteligt er det for mig at skulle træde op med Bestemthed som en afgjort Modstander mod disse Mænd og deres Forslag, men jeg har kun Valget imellem at gjøre det eller at fortie, hvad der for mig er Overbeviisning og Sandhed. Den ærede Ordfører har sagt, at dette Forslag væsentligt er en Formsig og dette, sagde han i sit første Foredrag, maatte efter den høitærede Kirke og Underviisningsministers Ytring forklares saaledes, at der kun kunde være Tale om at nægte Stadfæstelse for en Mand, som havde ført et forargeligt Liv eller gjort sig skyldig i misligt Forhold. Den ærede Kirke- og Underviisningsminister har senere rettet dette noget, idet han tydeligt har udtalt, at ogsaa andre, ikke kirkelige Grunde kunne for ham være bestemmende til at indstille et saadant Andragende til ikke at stadfæstes. Der er ikke Noget i Forslaget, der sikker os for, at dette er eller vil blive en blot Formsig, tværtimod. Den ærede Ordfører har ogsaa sagt, at andre Talere paa en